

Arrest

nr. 143 312 van 15 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD loco advocaat T. MITEVOY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit de stad Herat. U hangt het sjiitisch geloof aan en u zou van Tadzjiekse origine zijn. U verklaart geboren te zijn op 21 juli 1986. Uw vader is een gepensioneerd ambtenaar en uw moeder werkt als lerares. In 2008 behaalde uw middelbare school diploma aan het 'Technical and Vocational High School' in Herat. Op 13/04/1388 (Afghaanse kalender, stemt overeen met 4 juli 2009 volgens onze kalender) trouwde u in Herat volgens de regels van de sharia met een Belg. Hij zou van Afghaanse origine zijn en A. M. heten. Hij zou eerder al gehuwd zijn geweest. Zijn eerste vrouw en zijn twee kinderen zouden in 1996 omgekomen zijn ten gevolge van bombardementen in de stad Kabul. Omdat u uw echtgenoot in België wilde vervoegen deed u tot driemaal toen een aanvraag voor een visum gezinshereniging in de Belgische ambassade in Islamabad (Pakistan). Dit werd echter telkens geweigerd. Ongeveer een jaar voor uw vertrek kreeg u

problemen met uw buurman G.. Hij wilde met u trouwen omdat zijn eigen echtgenote onvruchtbaar was. Hoewel zowel u als uw ouders weigerden om zijn aanbod aan te nemen bleef hij aandringen. Hij bedreigde u ook met de dood. U werd eveneens bedreigd door zijn echtgenote die evenmin tevreden was met de gang van zaken. Uiteindelijk besloot u te vluchten en uw echtgenoot in België te komen vervoegen. U reisde vanuit Kabul per vliegtuig naar Delhi en van daar naar België waar u bij binnenkomst op 12 oktober 2014 werd aangehouden op de luchthaven. U diende diezelfde dag een asielaanvraag in. In geval van terugkeer vreest u vermoord te worden door uw buurman. Daarnaast haalde uw raadvrouw aan dat u eveneens vreest dat u omwille van uw verblijf in het buitenland als slechte vrouw zou aanzien worden zeker gezien u niet samenwoont met uw echtgenoot hoewel jullie reeds zes jaar getrouwd zijn. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: een kopie van een taskara afgeleverd op 26/06/1393 (Afghaanse kalender komt overeen met 17 september 2014 volgens onze kalender), een kopie van een taskara afgeleverd op 16/04/1388 (24 juni 2009) en de gelegaliseerde vertaling hiervan, een huwelijksboekje en drie gelegaliseerde vertalingen hiervan, een getuigenverklaring betreffende uw huwelijk, drie getuigenverklaringen die betrekking hebben op het overlijden van de eerste vrouw van uw echtgenoot, een attest van een ziekenhuis over het overlijden van de eerste vrouw van uw echtgenoot, een attest van de Afghaanse ambassade in Brussel ter bevestiging van het overlijden van de eerste vrouw van uw echtgenoot, een attest van de Afghaanse ambassade in Islamabad gericht aan de Belgische ambassade, een kopie van uw Afghaanse kieskaart, een kopie van de lerarenkaart van uw moeder, een kopie van de bankkaart van uw zus en deze van uw moeder, kopieën van foto's van uzelf en uw echtgenoot in de stad Mazar-e Sharif, kopieën van foto's van uzelf genomen in Herat in het Takht-e Safar park, originele foto's van uzelf op school, een kopie van een attest waarin bevestigd wordt dat uw moeder werkzaam is als leerkracht, uw middelbare school diploma en een puntenlijst, een Belgisch attest van gezinssamenstelling van uw echtgenoot waaruit blijkt dat hij hier geregistreerd staat als gehuwd, algemene informatie, een enveloppe die verstuurd werd vanuit Herat, en een kopie van een paspoort op uw naam afgeleverd in Herat.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U bent er immers niet in geslaagd om uw Afghaanse herkomst aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op uw gebrekkige kennis van de stad Herat waar u tot aan uw vertrek naar België onafgebroken zou hebben gewoond en waar u gedurende twaalf jaar school zou hebben gelopen.

Zo wist u niet in hoeveel districten de stad is onderverdeeld en gevraagd om namen te noemen van buurten in Herat kon u er geen enkele noemen (CGVS I, p. 4.) Gevraagd welke districten er grenzen aan de stad Herat antwoordde u dat u dit niet wist en dat u enkel gehoord had van Injil en Guzara (CGVS I, p. 16). Gevraagd waar de provincie Herat aan grenst antwoordde u dat het een grens heeft met Iran en dat er een district is genaamd Shendand (CGVS I, p. 16). In werkelijkheid echter grenst de provincie Herat buiten aan Iran ook aan Turkmenistan en de Afghaanse provincies Farah, Ghor en Baghdis. U kon verder geen namen noemen van invloedrijke Tadzjiken in uw stad. Geconfronteerd met personaliteiten uit de stad Herat zoals de bekende dichteres Nadia Anjuman die in 2005 overleed na huiselijk geweld gepleegd door haar echtgenoot moest u het antwoord schuldig blijven. Nochtans was Anjuman een bekende persoon, ook buiten Herat en volgde er na haar dood een rechtszaak waarbij haar echtgenoot aanvankelijk veroordeeld werd maar uiteindelijk zonder meer werd vrijgelaten (CGVS I, p. 17). U wist wel dat Shahnaz Ghowsi afkomstig is uit Herat en vertegenwoordigster is in het parlement en dat Gholam Gaus Nekbeen de burgemeester is maar u wist verder niets over hen te vertellen en kende zelfs hun etnische origine niet (CGVS I, p. 17 en 18). Nochtans is etniciteit een belangrijk gegeven in de Afghaanse samenleving. Gevraagd naar de viering van Imam Sish Noor kon u enkel zeggen dat het buiten de stad was en dat u er niet naartoe ging. Over deze persoon zelf wist u helemaal niets (CGVS II, p. 11). Nochtans is het in Herat gekende Takht-e Safar park opgebouwd rond het graf van deze Sufi heilige. Elke lente komen mensen er tijdens het Takhte Safar festival samen om zijn dood te herdenken. Over een andere belangrijke feestdag in Afghanistan, namelijk de herdenking van de geboorte van de profeet Mohammad, verklaarde u aanvankelijk dat sjiieten op die dag snoep uitdelen en u beweerde aanvankelijk dat soennieten dit niet vieren en dat het geen officiële feestdag is in Afghanistan. Daarna stelde u uw verklaringen bij en verklaarde u dat soennieten ook de geboorte van de profeet vieren maar op een andere datum. Hoeveel tijd er tussen beide vieringen zit wist u niet te zeggen. Na de pauze wijzigde u uw verklaringen verder en corrigeerde u dat de herdenking van de geboorte van de profeet toch een officiële feestdag is (CGVS II, p. 10 en 17). Van het feit dat er naar aanleiding van de herdenking van de geboorte van Mohammad festivals plaatsvinden in de stad Herat was u niet op de hoogte (CGVS II, p. 10). Geconfronteerd met de alom gekende figuur Ismail Khan, ook wel de Emir van Herat genoemd, kon u enkel zeggen dat hij ooit (u wist niet wanneer) de functie van

gouverneur heeft bekleed (CGVS I, p. 18). Dit is niet aannemelijk: uit de informatie blijkt dat er gevochten en geplunderd werd in de stad toen Ismail Khan uit zijn gouverneursfunctie werd verwijderd. Zeven aanhangers van Khan kwamen om het leven in gevechten met de ordetroepen. Een inwoner van Herat zal ongetwijfeld meer weten over dergelijke zaken. Gevraagd naar de zoon van Ismail Khan meende u dat deze misschien gedood werd maar u wist daar niets meer over te vertellen (CGVS I, p. 18). Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt echter dat de zoon van Ismail Khan in 2004 gedood werd na hevige gevechten in de stad Herat. Toen u gevraagd werd naar veiligheidsincidenten in de stad Herat moest u echter het antwoord schuldig blijven en dit zelfs nadat er voorbeelden werden gegeven (manifestaties, protesten incidenten in de 'muharrem' maand, aanvallen op politie). U was ook niet op de hoogte van stakingen van artsen in Herat (CGVS I, p. 23 en 24). Nochtans vond er een dergelijke staking plaats in het jaar van uw vertrek nadat de burgemeester een pediatr zou geslagen hebben. De staking duurde vier dagen en de burgemeester werd uit zijn functie onttrokken. Ook in maart 2008 staakten de artsen nadat de zoon van een dokter gekidnapt werd. Uit de informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt bovendien dat de staking in maart 2008 bijna twee weken duurde en dat vrijwel alle winkels en vele fabrieken zich na vier dagen hierbij aansloten. Op de vraag om de situatie in Herat te beschrijven ten tijde van de val van het taliban regime kon u evenmin een antwoord geven (CGVS I, p. 22). U kon weliswaar enkele namen noemen van lokale tv zenders in Herat maar gevraagd welke de echt populaire programma's waren antwoordde u dat u het niet wist. Namen van lokale radio zenders kende u dan weer niet (CGVS I, p. 18 en 19). Geconfronteerd met de benaming Gazar Gah antwoordde u dat dit een belangrijke historische plaats is in Herat. U kon er echter niets over vertellen. Ook de naam Mawlawi Mujeeb-ul-Rahman, de mullah van bovenvermelde Gazar Gah shrine, zei u helemaal niets. U meende dat hij een taliban lid is (CGVS I, p.17 en 22). De benaming Chahr Suq ('Suq' betekent markt) herkende u dan wel als bekende bazaar maar u kon deze niet situeren binnen de stad (CGVS I, p. 22). Het zeer bekende complex Mussalla met de minaretten kon u evenmin situeren (CGVS I, p. 22 en 23). U wist wel dat er een sportstadion is in Park- e Tarakhi maar u kon niet zeggen waar in Herat dit park zich bevindt. Nochtans blijkt uit de informatie aanwezig op het CGVS dat dit park zich bevindt op het einde van de Jada Mokhabarat straat waar u uw ganse leven beweert te hebben gewoond (CGVS I, p. 4 en 23). Verder kon u geen enkele politieke partij uit uw regio noemen en geconfronteerd met de partijen 'Hezb- e Islami' en 'Hezb- e Wahdat' bleek u deze helemaal niet te kennen (CGVS I, p. 18). Gevraagd naar gekende exportproducten uit Herat kon u enkel pistaches noemen. De rest zou u vergeten zijn (CGVS II, p. 8). **Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u geboren en getogen zou zijn in de stad Herat. Van een vrouw die twaalf jaar heeft school gelopen, wiens vader gepensioneerd bediende is en moeder een lerares en die thuis toegang heeft tot het internet kan verwacht worden dat zij van zaken als bovenstaande op de hoogte is.**

De documenten die u neerlegde om uw verblijf in Herat aan te tonen kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Op de kopie van de kieskaart staat immers 01/01/1387 (20 maart 2008) ingevuld als uw geboortedatum. Met het cijfer dat het tiental van het geboortjaar aangeeft, lijkt geknoeid te zijn, maar in ieder geval dient vastgesteld te worden dat deze datum niet overeenstemt met de geboortedatum die u elders opgeeft. Bovendien verklaarde u dat men in Afghanistan slechts één keer een kieskaart dient aan te vragen en dat men deze dan bij elke volgende verkiezing kan hergebruiken, hetgeen geen steek houdt. Bovendien betreft dit slechts een kopie waaraan geen bewijskracht kan toegekend worden. Van de lerarenkaart van uw moeder, het attest over haar tewerkstelling en de bankkaarten van uw moeder en zus kan hetzelfde gezegd worden. Op het attest ter bevestiging van het beroep van uw moeder werd het jaartal niet volledig ingevuld en hoewel dit volgens u onlangs zou zijn aangevraagd dateren de er op aangebrachte stempels van 1383 (periode maart 2004/maart 2005), dus ongeveer tien jaar geleden. Uit door u neergelegde foto's kan sowieso niet worden afgeleid dat u uw ganse leven in Herat heeft gewoond en Afgaans staatsburger bent, hoogstens dat u ooit de stad Mazar-e-Sharif en een park in Herat heeft bezocht. Bevreemdend in dit verband is ook dat u tijdens het eerste gehoor verklaarde dat u nooit in andere Afgaanse steden bent geweest buiten Herat en dat u niet bleek te weten dat het Takht-e Safar park waar de foto's genomen zouden zijn, opgebouwd is rond het graf van Imam Sish Noor. Uit de originele foto's waar u te zien bent in en bij een school kan niet afgeleid worden waar deze genomen zijn. Betreffende uw middelbare schooldiploma en de bijhorende puntenlijst dient opgemerkt te worden dat de inhoud van deze documenten niet overeenstemt met uw verklaringen. Zo verklaarde u dat u het vak Pashtou kreeg van het vierde tot het negende jaar (CGVS I, p. 9). Uit de puntenlijst blijkt dat u nog steeds Pashtou kreeg in het tiende, elfde en twaalfde jaar. Gevraagd welke vakken u had kon u enkel materiaalstudie, praktisch werk, Dari, Engels en wiskunde noemen. De rest zou u vergeten zijn. Nochtans staan er 21 vakken op uw puntenlijst, waaronder sport. U verklaarde aanvankelijk dat u geen sport had als vak. Daarna wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat sport wel een vak was maar dat er niet gesport werd (CGVS I, p. 9 en 10). Bovendien is het niet aannemelijk dat u een middelbaar schooldiploma zou

hebben behaald in de richting elektriciteit/ reparatie van televisietoestellen terwijl u niet kon antwoorden op vragen over basisbegrippen die in dergelijke opleiding aan bod zouden moeten komen. Zo waren de begrippen watt, ampère en wisselstroom u helemaal vreemd (CGVS II, p. 2 en 3). Dat het diploma en de puntenlijst zich bevonden in een enveloppe die vanuit Herat naar België is gestuurd kan aan bovenstaande lacunes niets wijzigen.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over gebruiken en tradities die eigen zijn aan de Afghaanse samenleving eveneens lacunes vertoont. Zo kende u de Afghaanse nationale sport niet en wist u niet op welke dag de Afghaanse onafhankelijk wordt gevierd (CGVS I, p. 22 en CGVS II, p. 12). Gevraagd naar bekende Afghaanse dansen in het algemeen en traditionele dansen van Tadzjiken moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS II, p. 12). Nochtans is de Attan, hoewel oorspronkelijk ontstaan in de Pashtoun regio, de nationale dans van Afghanistan. Treffend in dit verband is ook dat u verklaarde dat u geen Pashtou kunt spreken. Dit is echter één van de twee officiële talen in Afghanistan en u zou ook lessen Pashtou hebben gekregen op school (CGVS I, p.9). U kon trouwens ook geen enkele bekende Afghaanse Pashtou stam bij naam noemen hetgeen, gezien uw profiel, niet aannemelijk is (CGVS II, p.13). Verder was uw kennis over andere bevolkingsgroepen in Afghanistan uiterst beperkt. U wist weliswaar dat de Hazara eveneens de sjiiitische islam aanhangen maar kon verder niets over hen vertellen (CGVS I, p. 16 en 17). U herkende de Pashai als een Afghaanse stam maar beweerde verkeerdelijk dat deze ook Nuristani worden genoemd. U wist niet welke taal de Pashai spreken en wist er verder ook niets over (CGVS II, p.13). Van Farsi sprekende bevolkingsgroepen zoals de Qizilbash, de Farsiwan en Aimaq, die trouwens in de provincie Herat voorkomen, had u zelfs nog nooit gehoord (CGVS II, p.13 en 14). Gevraagd naar het verloop van de Nowruz viering (nieuwjaar) noemde u het vuurfeest (chaharsanbee), Sezdah Bedar (het Iraanse 'Nature Day') en Haft Seen (CGVS I, p. 21 en CGVS II, p. 9). Hoewel deze tradities ook wel eens voorkomen in Afghanistan zijn dit echter Iraanse tradities die vooral gangbaar is bij Iraniërs in Iran. Het traditionele Afghaanse Nieuwjaars gerecht 'Haft Mewa' kende u dan weer niet bij naam. U had enkel op tv gezien dat het bestaat uit gedroogde vruchten en water (CGVS I, p. 21). Het door u genoemde dessert samanak wordt dan weer zowel door Iraniërs als door Afghanen bereid (CGVS II, p. 9). Van het begrip PRT, de speciale militaire eenheden die veiligheid bieden en helpt bij de wederopbouw in Afghanistan, had u nog nooit gehoord (CGVS II, p.8). Gevraagd naar Afghaanse huwelijks tradities antwoordde u onder andere dat er voor het huwelijk henna op de handen wordt aangebracht (CGVS I, p. 16 en CGVS II, p. 17). U noemde dit Hana Bandooni. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt echter dat dit de Iraanse benaming is voor de zogenaamde 'henna night'. In Afghanistan wordt dit 'Takht e Khina' (Dari voor 'henna party') genoemd.

Uw raadvrouw merkte in dit verband weliswaar op dat er zaken waren die u wel kende zoals de namen van de Afghaanse maanden, schoolvakantie, de waarde van bankbiljetten en munten alsook enkele zangers. (CGVS I, p 28 en CGVS II, p. 18). Alle bovenstaande vaststellingen wekken echter de indruk dat u deze zaken van buiten geleerd heeft. Toen u gevraagd werd de hoeveelste maand assad is kon u bovendien niet spontaan antwoorden maar diende u te tellen (CGVS II, p. 2).

Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af over uw eigen identiteitsgegevens en de door u neerlegde identiteitsdocumenten en de documenten die werden aanbracht in het kader van uw aanvragen voor een gezinsherenigingsvisum. Zo beweerde u geboren te zijn op 21 juli 1986 (CGVS I, p. 3 en CGVS II, p.). Gevraagd naar uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS I, p. 3). U verklaarde dat u naar België reisde met uw eigen Afgaans paspoort en stelde, nadat het u keren verschillende gevraagd werd, dat het wel degelijk een authentiek document betreft en geen vervalsing (CGVS I, p. 12). Op dit paspoort waarvan een kopie van één van de bladzijden zich in het administratief dossier bevindt wordt echter 19 juli 1986 als uw geboortedatum vermeld. Hiermee geconfronteerd beweerde u dat het om een fout gaat. U zou hiervan melding gemaakt hebben toen het paspoort ging afhalen maar er zou geen correctie zijn aangebracht (CGVS I, p. 12). Tijdens het tweede gehoor legde u een gelegaliseerde vertaling voor van een taskara afgeleverd op 19/04/1388 (7 juli 2009) en dit om aan te tonen dat u wel degelijk op 21/07/1986 geboren zou zijn. Op deze vertaling die gelegaliseerd werd door het Afghaanse ministerie van buitenlandse zaken en de Belgische ambassade in Islamabad, wordt inderdaad 21/7/1986 als uw geboortedatum vermeld en dit terwijl het algemeen gekend is dat op een Afghaanse taskara doorgaans enkel de leeftijd in een bepaald jaar wordt vermeld. Op voornoemde taskara wordt inderdaad nergens uw exacte geboortedatum vermeld. U werd hiermee geconfronteerd en antwoordde dat u naar Herat had gebeld, dat u het niet wist en dat het zo een taskara is, hetgeen echter niet als plausibele uitleg kan worden weerhouden (CGVS II, p. 7 en 8). Door bovenstaande wordt de betrouwbaarheid van de door u neergelegde gelegaliseerde vertalingen ernstig ondermijnd. Uw raadvrouw legde daarnaast een kopie neer van een paspoort op uw naam dat werd afgeleverd in Herat. Een kopie hiervan bevindt zich eveneens in het administratief dossier. Volgens deze kopie is uw geboortedatum 21/07/1986. Bevreemdend is ook dat er op vermeld staat dat u de zoon bent van M. M. J. en dat op de pagina waar

in – en uitreisstempels zijn aangebracht een stempel staat van het ministerie. Voorts dient te worden toegevoegd dat getuigenverklaringen niet kunnen aangenomen worden als bewijs van uw identiteit en uw burgerlijke staat. Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt bovendien dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker. Uiterste bevreemdend is ook dat op uw taskara die afgeleverd werd op 16/04/1388 (7 juli 2009) alleenstaande wordt vermeld als burgerlijke staat terwijl u enkele dagen ervoor getrouwd was, met name op 13/04/1388 (4 juli 2009) (CGVS I, p. 6). Hoewel uit bovenvermelde informatie blijkt dat authentieke Afghaanse documenten ook fouten kunnen vertonen is het uiterst bevreemdend dat u hier niet op zou gelet hebben bij het afhalen van dit document, temeer omdat u dit moest gebruiken voor uw visumaanvraag. Op de taskara dd. 26/06/1393 (17 september 2014) werd het vakje voorzien voor de burgerlijke staat opengelaten. Bovenvermelde documenten, alsook de algemene informatie over Afghanistan en het Belgisch attest van gezinssamenstelling van uw echtgenoot, kunnen dan ook niets wijzigen aan de vaststellingen over uw gebrekkige kennis over uw beweerde land van herkomst en de stad Herat.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat uw echtgenoot A. M. ten overstaan van het CGVS nooit enig begin van bewijs van zijn identiteit heeft neergelegd. Integendeel, door het CGVS werd destijds vastgesteld dat hij in Duitsland asiel had aangevraagd onder een andere naam.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verblijf in de stad Herat noch aan uw Afghaanse herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas. Bovendien waren uw verklaringen over uw buurman G. die met u wilde trouwen weinig plausibel. Zo is het bevreemdend dat hij u een jaar voor uw vertrek plots zou hebben opgeëist als bruid terwijl hij daarvoor nooit enige voorstellen had gedaan. U stelde dat uw buurvrouw onvruchtbaar was, maar u wist niet eens bij benadering te vertellen hoelang uw burens al getrouwd waren. Hoeveel aanvragen uw buurman gedaan zou hebben kon u evenmin preciseren (CGVS I, p. 26). Treffend is ook dat uw ouders na uw vertrek geen problemen meer zouden hebben gekend met hem (CGVS I, p. 26).

De twee brieven die uw advocaten na het gehoor opstuurden, respectievelijk op 31/10/2014 en op 13/11/2014, wijzigen bovenstaande evenmin. In de eerste brief wordt enkel uw verklaring dat u afkomstig bent uit Afghanistan bevestigd en wordt verwezen naar de situatie van de vrouw in Afghanistan. In de tweede brief bevat een klacht over de wijze waarop het gehoor van 12/11/2014 verliep. Uw klacht werd door het CGVS ernstig onderzocht, maar er werd vastgesteld dat zij onvoldoende gegrond is en geen ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Afghaanse herkomst, niet aangewezen is dat u naar Afghanistan zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In haar eerste middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 4, 1ste lid van de kwalificatierichtlijn, van artikel 3 EVRM, van artikel 47 Handvest grondrechten EU, van de artikelen 1349 en 1353 Burgerlijk Wetboek, alsook van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster put haar tweede middel uit een schending van artikel 48/4 § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet, van artikel 4, 1ste lid van de kwalificatierichtlijn, van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen en in meest ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen opdat er een nieuw onderzoek zou kunnen plaatsvinden.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een kopie van het paspoort van haar broer, een kopie van de kieskaart van haar broer, de kieskaart van haar zus, de kieskaart van haar moeder en de kieskaart van haar vader.

Met een aanvullende nota met begeleidende brief van 31 december 2014 voegt verzoekster nog 10 stukken toe waaronder (kopie van) de kieskaarten van verzoekster, haar zus, haar broer, haar vader en haar moeder met telkens de vertaling, haar schoolresultaten van klas 7, 8 en 9, een attest dat verzoekster Franse taallessen heeft gevolgd in het Sokhan Language Center alsook de omslag waarin de stukken werden ontvangen met vermelding van het postkantoor van Herat. Ter terechtzitting worden de originelen van al deze stukken neergelegd samen met een origineel exemplaar van de lerarenkaart van de moeder van verzoekster en een origineel exemplaar van het tewerkstellingsattest van de voornoemde.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De bestreden beslissing wijst verzoekster asielaanvraag in hoofdzaak af om reden dat "(...) *Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u geboren en getogen zou zijn in de stad Herat. (...)*".

De Raad stelt echter vast dat de vele documenten door verzoekster neergelegd haar herkomst uit Herat zouden kunnen bevestigen weze het niet dat het merendeel van deze documenten slechts fotokopieën zijn. Ter terechtzitting worden de originele documenten neergelegd. De verwerende partij wijst in deze op het feit dat in Afghanistan veel valse documenten voorkomen die haast niet te onderscheiden zijn van authentieke documenten. Hoe dan ook, deze documenten dienen in samenhang met verzoeksters verklaringen te worden bekeken en dit rekening houdend met haar profiel van een jonge Afghaanse vrouw.

Zo legde verzoekster onder meer een Afghaanse geboorteakte, huwelijksboekje, kieskaarten, Afghaanse schooldocumenten en rapporten neer. Ook blijkt uit de documenten (toegevoegd aan het administratief dossier) die werden neergelegd in het kader van de twee visumaanvragen voor gezinshereniging dat verzoekster tot tweemaal toe een paspoort bekomen heeft respectievelijk afgeleverd op 22 juli 2009 en 3 maart 2013. Deze paspoorten werden telkens afgeleverd door de Afghaanse overheden en bevestigden niet enkel verzoeksters Afghaanse nationaliteit maar eveneens haar woonplaats in Herat. Dit geldt eveneens voor het huwelijksboekje waarbij kan worden opgemerkt dat de Belgische ambassade in Islamabad op geen enkel ogenblik de authenticiteit van de paspoorten of het huwelijksboekje in twijfel hebben getrokken.

Met betrekking tot de kennis die men mag verwachten in hoofde van iemand met verzoeksters profiel, een jonge vrouw uit Herat, mag ervan worden uitgegaan dat deze minstens de directe leefomgeving betreft. De ruimere leefomgeving waaronder geografie en politiek kan in deze moeilijk in aanmerking worden genomen. Uit de door verzoekende partij geciteerde informatie blijkt immers dat Herat een zeer conservatieve stad is waar geweld tegen vrouwen nog de regel is. Er kan bijgevolg in redelijkheid

worden aangenomen dat verzoekster buiten het feit dat hij gouverneur van Herat was weinig of niets meer weet te vertellen over Ismaïl Khan of dat zij wist dat Shahnaz Ghowzi afkomstig is uit Herat en vertegenwoordigster is in het parlement en dat Gholam Gaus Nekbeen de burgemeester was maar ook over hen verder niets meer wist te vertellen. Met betrekking tot haar geografische kennis kan worden vastgesteld dat verzoekster op de hoogte is van zaken die haar directe leefomgeving betreffen zoals de moskeeën in de stad en de scholen maar ook belangrijke historische plaatsen in de stad. Ook kan ze het politiebureau, de mukhaberat en het bureau van communicatie precies situeren in de omgeving van de gezinswoning. Dat verzoekster niet weet hoeveel districten de stad Herat telt kan mede gelet op haar profiel eveneens worden aangenomen. Terecht stelt de verzoekende partij dienaangaande dat ook niet iedere inwoner van Brussel bekend zal zijn met het aantal wijken dat zijn stad telt. Mede gelet op verzoeksters profiel kan evenmin worden aangenomen dat zij op de hoogte moet zijn van de veiligheidsincidenten in de stad (zoals manifestaties, protesten en aanvallen op de politie), stakingen van artsen, politieke partijen in de regio, de PRT's, de speciale militaire eenheden die veiligheid bieden en hulp bieden bij de wederopbouw van Afghanistan...

Verzoekster blijkt dan weer wel op de hoogte van praktische zaken zoals wanneer de schoolvakanties plaatsvinden, lokale tv-zenders, Afghaanse maanden, de waarde van bankbiljetten en munten, enkele zangers, het feit dat een kind van een rijke familie werd ontvoerd, lokale bazaars, de lokale internetprovider en de traditionele maaltijd Haft Seen.

Voor wat betreft de vaststelling dat verzoekster op de hoogte is van gebruiken en tradities die "ook wel" in Afghanistan voorkomen maar "vooral gangbaar" zijn in Iran stelt de verzoekende partij terecht dat er veel gelijkenissen bestaan tussen de tradities in Herat en Iran nu beide aan elkaar grenzen. Dit geldt des te meer nu uit het door verzoekende partij aangehaalde citaat afkomstig uit een rapport waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt blijkt dat: *"Terwijl Tadzjieken oorspronkelijk van Iraanse origine zijn, voelen enkel de shia Tadzjieken zich cultureel en etnisch verwant met Iran"* (vrije vertaling). Verzoekster is een shia Tadzjiekse.

Ten slotte stelt de verzoekende partij terecht dat de verwerende partij in haar beslissing nergens aangeeft waarom verzoekster gelet op haar profiel bepaalde informatie wel zou moeten weten.

Gelet op wat voorafgaat dient in deze het voordeel van de twijfel worden toegekend aan verzoekster met betrekking tot haar afkomst uit Herat.

Voor wat betreft verzoeksters eigenlijke asielrelaas, een gedwongen huwelijk met haar buurman, kan worden vastgesteld dat dit geenszins kan overtuigen. Niet enkel legt verzoekster dienaangaande zeer vage verklaringen af - zij stelde dat haar buurvrouw onvruchtbaar was maar kon zelfs niet bij benadering stellen hoe lang de burens reeds gehuwd waren, noch kon zij preciseren hoeveel aanzoeken de buurman had gedaan -, het is bovendien in redelijkheid niet aannemelijk dat een Afghaanse man een aanzoek zou doen aan een reeds gehuwde vrouw gelet op het feit dat polyandrie in de islam niet toegelaten is. Dit geldt des te meer nu verzoekster zelf in haar verzoekschrift bevestigt dat haar huwelijk door iedereen geweten is. *"Verzoekster is gehuwd met een Belgische man. De mensen uit haar familie weten dit, de mensen van haar wijk, stad ook. (...)"*

Waar verzoekster aanhaalt dat zij in geval van een terugkeer naar Afghanistan zal beschouwd worden als een verstoten vrouw nu ze zonder haar man terugkeert van een verblijf in het Westen kan worden vastgesteld dat het de Raad ontbreekt aan afdoende informatie om verzoeksters beweringen te toetsen. Een verwijzing naar het arrest *N. tegen Zweden* is te dezen niet dienstig aangezien verzoekster, in tegenstelling tot voormelde zaak, niet kan beschouwd worden als een alleenstaande vrouw nu haar ouders nog steeds in Herat verblijven en haar familiale situatie bijgevolg niet dezelfde is.

De Raad stelt ten slotte vast dat het administratief dossier eveneens de nodige informatie ontbeert met betrekking tot de veiligheidssituatie in Herat zodat deze niet kan getoetst worden aan artikel 48/4, § 2, c). Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER